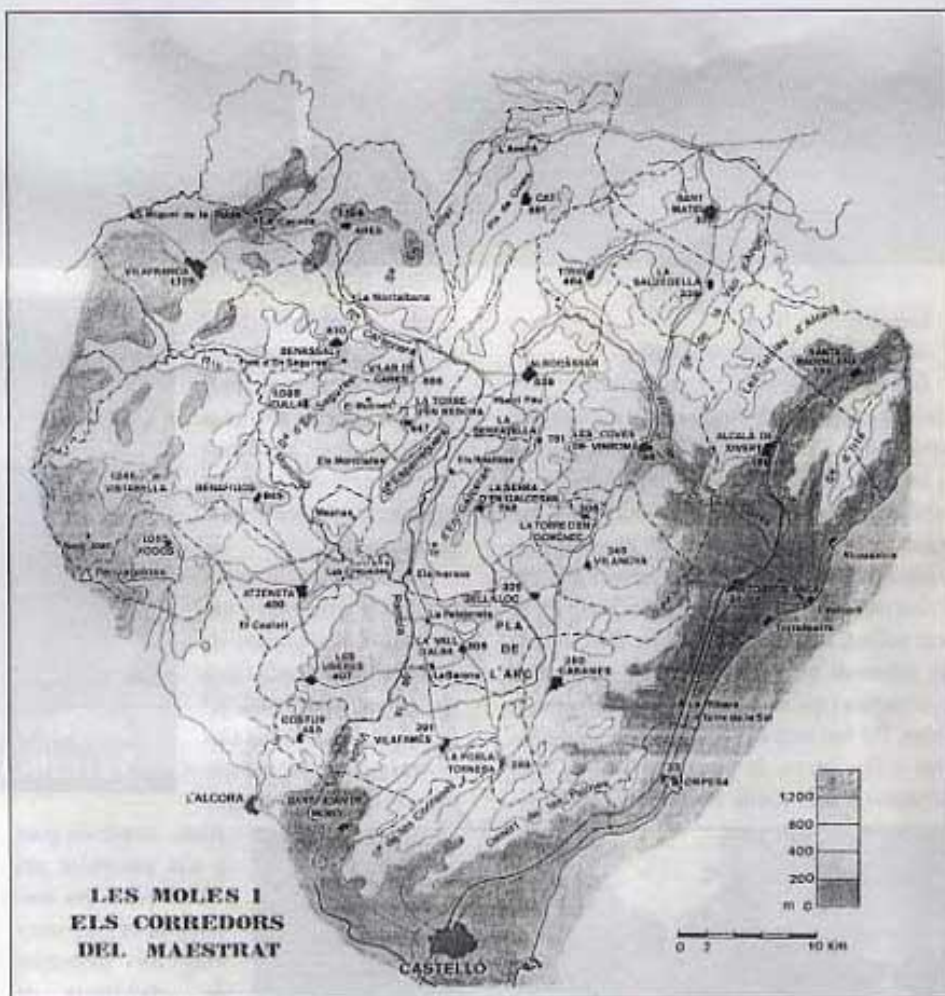


ASSOCIACIÓ D'AMICS DEL RIU MONLLEÓ, D'ADZENETA

De vegades, un bar pot ser un lloc tan adient com un altre per donar forma a les idees, per encetar experiències que, probablement no s'haurien fet realitat si la situació s'hagués plantejat en un marc massa formal. D'alguna manera, l'ambient del bar, allà on la gent aguanta estoicament la duresa d'unes cadires que mai no han estat concebudes per a un ús superior als cinc minuts, lluny de la comoditat del sofà de casa on un s'estira i és un rei, on els fumadors i els no fumadors participen de la mateixa manca d'oxigen, on no sempre troben la conversa desitjada,... allà, al bar, a qualsevol bar, ho he d'admetre, pot sorgir el punt de partida d'una història. Allà va!

No tinc gaire clar com va començar tot plegat; potser la gent ja s'havia fartat de fer-se rondes de cervesa, potser no feien cap partit de futbol que valgués la pena veure, potser ja s'havien esgotat les partides de "botifarra" d'aquella jornada, potser més d'un havia sospesat la idea de retirar cap a casa, potser... no sé!..., potser aquell grup de persones va tenir un d'aquests moments de "convergència mental" que encenen la metxa i posen totes les rodes en moviment. Podia ser. Jo recorde a algú dient que, de vegades, per ignorància o per peresa, deixem passar bones oportunitats per fer coses interessants, - es parlava d'una campanya d'ajuts econòmics que oferiria el govern autonòmic amb la finalitat d'incentivar i potenciar activitats relacionades amb el coneixement i la conservació del medi ambient-. I cadascú deia la seua:



que si hi ha moltes espècies de la vegetació i la fauna autòctones que desco-neixem, que si un altre apuntava que, a voltes, sabem el nom en castellà però no en valencià, que si algú va dir que sabia d'un lloc on es podien veure àguiles, que si abans la gent es preocupava més de mantenir les tradicions, que si

això s'anava perdent, que si era una veritable llàstima, que si podríem fer alguna cosa al respecte, que si... bé!, com us estava dient, la taula de "railite" va començar a quedar-se menuda de tantes idees com anaven eixint. Aprofitant aquella mena de pluja d'idees -això que els anglesos, cabuts com ells a soles i embolicadors com no hi ha altres, diuen "brainstorming"- algú va atrevir-se a preguntar si podríem dur endavant un projecte com aquell, i, com per un d'aquells atzars del destí, s'havien ajuntat un nodrit grapat de gent emprenedora, ningú no va trobar inconvenients. I, ja sabeu què passa en aquests moments, cada persona de les que allí es trobaven, va oferir-se per fer una part del treball: uns pensarien en un nom emblemàtic, uns altres donarien les idees-base, a partir de les quals els altres redactarien els estatuts, els altres els durien al registre per a quedar constituïts com a associació, i quan tot això estiguera fet, es faria una reunió per donar-la a conèixer a la resta del poble.



La Rambla d'Arzeneta.